

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
К-По₂ бр.45/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 07.12.2010. године

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на наставак главног претреса приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић,**
- **оптужени Зоран Вукшић, Слободан Стригић, Бранко Хрњак и Велимир Бертић,**
- **браниоци, адв. Ивана Томовић, адв. Бјелетић Радмила, адв. Гостовић Илија и адвокат Ашковић Трифун.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је заменичко пуномоћје или заједничко?

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Заједничко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

- **Сведоци Фрањо Јох, Стјепан Ткалец, Мато Филиповић и Марко Томић.**

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се настави главни претрес.

Претрес је јаван.

У наставку главног претреса испитивање сведока ФРАЊА ЈОХА.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА СВЕДОК-ОШТЕЋЕНИ ФРАЊО ЈОХ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека га уведу. Добар дан, господине Јох.

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако Вам је лакше седите.

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Не треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Јох, Ви сте овде позвани у својству сведока, води се поступак против овде четири лица – Зорана Вукшића, Слободана Стригића, Бранка Хрњака и Велимира Бертића, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва за период у времену август 1991. године па до краја исте године, ставља им се на терет вршење противзаконитог затварања, телесног повређивања, примењивање мера застрашивања и терора, мучења и нечовечног поступања, као и убиство појединих лица.

Ја ћу Вам прво узети Ваше личне податке и тада ћу Вас упозорити на то да сте дужни да говорите истину, а затим ћете ту прочитати текст заклетве, па ћете онда својим речима испричати оно што је Вама познато у вези ових догађаја, јер сте Ви овде и сведок оштећени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фрањо Јох, од оца?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Фрање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Матичар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боравиште где сада живите?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Бели Манастир, А. Цесарца 43.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Кнежеви Виногради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: 20.03.1949. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове окривљене познајете? Кога познајете?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Познајем Вукшића, познајем Мирка Стригића и Бертића, а овог господина Хрњака не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи њих познајете, да ли сте у завади са њима?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Не нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте овде у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело за које је прописана казна затвора. Исто тако, не морате да одговорите на питања која Вас могу довести до тешке срамоте, односно кривичног гоњења материјалне штете Вас или неког Вашег блиског сродника. Овде испред Вас је текст заклетве, ако можете да га прочитате.

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Сведок упозорен, опоменут, заклет, изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте већ давали у два случаја исказ, једном сте били испитивани сада 20. ожујка 2010. године, то је у Жупанијском

суду у Осијеку, а пре тога сте испитивани и у Вуковару 30. вељаче 1995. године.

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Били смо и више пута у Осијеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је Осијек, то имамо и били сте на суђењу, је ли тако, 20. децембра ваљда 2000. године?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви остајете при овим Вашим изјавама?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли сада да нам укратко изнесете шта се то дешавало, како је дошло, шта Вам је познато у вези ових окривљених око догађања у Белом Манастиру?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Ја могу да кажем да сам био до, иначе сам пре рата радио у војном одсеку, све до 1991. године. Затим сам отишао са обитељи комплетном у Мађарску, мој отац је остао овде и мајка у Белом Манастиру и некако су оца и мајку наговорили да се ја вратим по њих. У том моменту сам се вратио назад, јер је рекао отац да ја дођем назад, да дођем по њих и онда су они мене, ја сам се враћао назад, пустили су ме до куће и тада су ме ухапсили. Од тога дана па надаље, ја сам био доле у полицијској постаји, садашњој, у подруму тамо иза решетака. Сваки дан су ме испитивали, а успут су ме и тукли. Испитивао ме је, добро сада, ниједан од њих није, Никола Алајица, он је био као инспектор и наравно, после тога су нас изводили, тукли су нас у подруму, као и све остале. Особно, лично, кажем, што се тиче Вукшића, он ме није тукао, никада ме није тукао, јер је био добар са мојим братом, то могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је долазио доле, ко је долазио да Вас туче тада?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Долазио је доле неки из Јагодњака, из Болмана, тога су звали, не знам, Јоле некако и тако даље, тукли су нас многи, они из Белог Манстира, именом и презименом сада се не сећам, али тукли су нас сваки дан тамо доле у подруму. Тај Зоран Вукшић, мислим стварно, он је био добар са мојим братом и он мене није тукао, али једино што могу рећи да сам видео када је друге тукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кога је тукао?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Тукао је покојног Земљака Паву и његовог сина Владимира, који су покојни нажалост, јел. Затим је тукао старог Езелемберга и покојног Флорјана и Филипчића из Биља. И осим тога, она његова госпођа, сада да ли је госпођа или није са којом је живео, доносили су неки текст и рекао да усташе науче ћирилицу и морали смо пјевати «спремте се, спремите се четници», то смо морали константно певати тамо и ко није певао, наравно добили смо батина, сваки дан су нас тукли. Наиме, више она него он, он није тукао мене, особно ме није тукао, то могу рећи пред свима. Када су ме испитивали тамо, тај

Алајица Никола, једном сам ишао доле, тај господин Векац једанпут, два пута ме је ударио, није више пута, мене особно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Никада више, једанпут, два пута ме је ударио, онако у пролазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где Вас је ударио, где сте били тада?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Доле у подруму, јер су нас тамо одводили, тамо су нас, горе су нас испитивали, на првом кату, а доле су нас тукли у подруму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте виђали, како кажете, Векца да је тукао неког другог?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: То нисам видео, то не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ову другу двојицу окривљених?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Не познам, Мирка Стригића сам видео, знам као полицајца, али не знам за њега ништа, то нисам дао изјаву и знам, био је као милицајца, он особно никога није тукао. Кажем, господична та Виолета Илић, она је била тамо, она нас је тукла уредно, чак је и гасила пикавце по длановима, табанима и по прсима и тукла нас је јако када смо морали певати те четничке песме и ко није знао певати, није знао учити, није научио ћирилицу, посебно су одвођени и тучени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Паву, за оца и сина Земљак, јесу их тукли ту доле где сте Ви били?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Прекопута моје ћелије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су их тукли?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Пендрецима, рукама, ногама, чизмама и тако даље, он је био тајник ХДЗ и имао је неку радио станицу и због тога вјероватно, али када је било Биље пало, то је било 22.09.1991. године, онда су ухватили тог Флорјана и Филипчића, они су били у зенгама у униформама и они су тучени. После сам дознао када смо ми размењени 13.09.1991. године у Адашевцима, они су остали после нас и ја као председник Удруге логораша, јер су ме именовали из Загреба, ишао сам на сахрану и ексхумирани су, покопани у Владимирцима, Земљак Паво он је био професор у мојој гимназији, а син му је био мислим да је био малолетан још. Они су ексхумирани, убијени у ћелијама, тако су и ова двојица убијени у ћелијама и сахрањени су у Биљама, говорим и Филипчићу. То су моја сазнања и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Небојша Марковић, заменик тужиоца за ратне злочине. Да Вас питам, колико дуго сте Ви били ту затворени у том подруму?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Затворен сам од 20, не, не, од 19., кад смо на 20., онда смо билу ту десетак дана у Белом Манастиру, када се затвор

напунио, онда смо аутобусима вожени, у Борову Селу сам ја завршио и 13.09. сам размењен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, кажите ми, док сте Ви били у тој просторији, колико је било ту још затвореника?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Нас је било, знате увек су их одводили и доводили, нас је било, то је мала ћелија била, два са пет, нас је било у једном трену чак преко двадесет, некада нас је било десетак, некада преко двадесет. Ту смо ми стојећи стајали, спавали, одводили су нас на испитивање и тукли су нас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а кажите ми, кажете да је Зоран Вукшић тукао друге затворенике, а да је његова ванбарачна супруга или како већ, супруга, да је и она Вас тукла.

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Моје колеге, јер су морали руке пружити кроз оне решетке и тукла нас је по рукама и гасила је пикавце, мом пријатељу је гасила пикавце по длану и по прсима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, да ли је она долазила сама или?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Или још са неким?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Обично је са њим долазила и са другим овако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, он је био присутан када је она то радила?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Она је и појединачно долазила са другим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите браниоци.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: (бранилац Вукшић Зорана) Реците ми, молим Вас, 13.09. сте размењени?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Јесте.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Када сте приведени, у ком периоду сте били притворени у СУП-у Бели Манастир?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: У Белом Манастиру сам негде око 21-22, јер ја сам дошао из Мађарске, био сам кући пар дана, па су ме ухватили, мислим да је био 21.08., 22. је Биље пало и онда су ме привели у полицијску постају. Ту смо били десетак дана, мислим да је 01. или 02., онда су нас у аутобусе и онда су нас одвели у Борово Село, неке у Даљ, неке у Борово Село, тамо смо били и ето 13. смо размењени у Адашевцима.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Реците ми, да ли сте познавали Зорана Вукшића и пре избијања ратних сукоба?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Јесам, он је био поштар наш локални, он је био добар са мојим братом и његов брат је са мојим заједно су возили у «Беље трансу» и тако и ми смо се познавали.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Реците ми, какав је био човек, како се тада понашао пре избијања ратних сукоба?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: У границама нормалног човека, мислим стварно, ја нисам имао ни сазнања ни ништа да је нешто направио, знам да је био ловац и да је обожавао керове, имао је своје теријере и тако даље, ишао је на натјецања, ето тако га знам као таквога, према мени је био мислим фер, то могу рећи.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: А реците ми, за време док сте били у просторијама СУП Бели Манастир, како је он изгледао у том периоду?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Он је био у тој маскирној одори, био је онако, шта ја знам да кажем, као дрогиран, да ли је пио, да ли је пушио и тако даље, био је неуредан једном речју, као и сви остали који су били по терену.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли можете мало конкретније да нам опишете његов изглед?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Не могу, мислим, за разлику од када сам га познавао пре рата, био је онако стварно фер, радио је као поштар, од куће до куће је ишао, сасвим сушта супротност у односу на период када је био рат почео.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли је било нешто карактеристично у његовом изгледу по чему је остао овако запамћен?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Није, сви су га, звали су га Жућо, поштар Жућо, овако, онако, четник живи и тако даље, међутим, шта ја знам, мени је остао исти, једино што је имао браду мало и необријан, неошишан и тако даље.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Колика је дужина браде, да ли можете тај детаљ?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Није се бријао једно време.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли је још нешто било интересантно у његовом изгледу, упечатљиво?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Не знам, можда је мрзео све око себе. Мене је један тукао и када сам га питао, «зашто ме тучеш», каже «зато што ниси Србин», «па зар ме зато тучеш», «зар само зато», «само зато» каже, односи се на једну особу из Поповца звани Сељо из Јагодњака, он је био по мени нормалан, за мене.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Сада Вас питам за физички изглед, да ли је било нешто упечатљиво на његовом изгледу?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Није, није, по мени није.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро, хвала.

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, браниоци.

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Ако се не варам, Ви сте у уводу Вашег исказа рекли да сте давали више исказа у погледу овог случаја.

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Да.

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Да ли сте дали исказ 29. ожујка 2010. године пред Жупанијским судом у Осијеку?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Јесам.

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Да ли се сећате, шта сте у том исказу навели у односу на мога брањеника?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Не знам, ја сам и онда био рекао, то су године биле, ево сада двадесета скоро на годину, не сећам се, али знам да ме је он једанпут, два пута у неколико наврата онако тукао, са обзиром да ме је овај испитивао, онда је инспектор изашао напоље и водили су нас доле у подрум где нас је тукао. Мене ето једанпут-два пута, више није, ја не могу рећи да ме је више пута тукао.

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Моје питање је следеће, зашто сте у том исказу навели, ја ћу Вам цитирати ако желите, «довели ме Бертић, Векац, њега познајем, он је исто био тамо у СУП Бели Манастир, али га нисам видео да је некада тукао и злостављао, нити је мене тукао и злостављао».

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Једанпут, два пута ме је ударио, ја сада тврдим, што је је, у пролазу онако. Није ме тукао онако, ваљда онако у пролазу само, можда то нисам рекао, ја се испричавам али то није било онако.

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Немам више питања, имам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо касније примедбе.

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Ето, ја сам то рекао, у пролазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени, да ли имате питања? Изволите.

Окр. ЗОРАН ВУКШИЋ: Поставио бих само два питања. Изјавили сте да сте ухапшени на дан када је Биље пало.

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Пре тога два дана.

Окр. ЗОРАН ВУКШИЋ: И онда сте изјавили у једној изјави да су била двојица припадника зенге ухапшени.

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Флоријан и Филипчић.

Окр. ЗОРАН ВУКШИЋ: Да и да смо ја и Јарић Милан Вас тукли.

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Не, Ви ме нисте тукли никада, ја сам тврдио, не знам чије је то, али ја сам напоменуо и рекао сам и сад стојим иза тога, са обзиром да је он био и његов брат Душко добри са мојим братом, ниси ме тукао, то сам изјавио и стојим иза тога.

Окр. ЗОРАН ВУКШИЋ: Само толико, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали окривљени да ли имате питања? Изволите.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Ја желим да поздравим господина Фрању Јоха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате да се представите прво.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Ја се зовем Слободан Стригић, Ви сте овде навели, пошто сам ја оптужени, ја сам млађи брат од Мирка Стригића, Ви сте мене можда заменили.

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Ја се испричавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само питања, хајмо питања.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Да ли мене памтите да сам ја некога тукао доле?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Не, не, брата сам му познавао.

Опт. СЛОБОДАН СТРИГИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите. Поставићу Вам ја сада нека питања.

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате овде два исказа, један је из 1995. године. У том исказу из 1995. године поменули сте овде Векаца, рекли сте «Велимир Бертић Векац да је он, напомињем, чини ми се да сам већ истакао да ме је испитивао Алојица Никола и док ме је он испитивао и шетао се по соби, други би нас тукли, па тако у тим тренуцима мене је тукао Миљенко Марић, Душко Урукало и Велимир Бертић звани «Векац».

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то односи на то?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: То је то оно у пролазу када нас су нас тукли тако, када је тај испитивач Никола Алајица изашао, онда је позвао те друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али кажете овако, рекли сте «тукли су нас неким пластичним жицама дебљег профила»?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас је и Векац тукао са том жицом или не?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Не, ја нисам видео, ја сам видео да има пендрек код себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са чим Вас је ударио?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Мене није Векац, овај Вукшић ме није ударио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, Векац?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Неком жицом, био је то као смотуљак жице неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вас је ударио?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: По бубрезима и по леђима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте били испитивани?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Да, када је напустио судац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто сте тако рекли да сте дошли по родитеље, али да сте касније сазнали разлог, да Вас отац није звао лично. Када сте то сазнали?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Отац ме је звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али да је био под принудом.

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Њега је овај сусјед наговорио, пиштољ је држао овако и рекао да дођем по њих. Ја сам Вам некада радио у народној одбрани и тај комшија мој био је шеф полиције прометне, Бранко Пишчевић, он је наговорио оца да ме врати назад из Мађарске и по његовом наговору ја сам дошао кући. Онда ми је узео те визе и пиштољ,

имао сам новац ми је узео сав и тај пиштољ «Browning» никловани, ја сам био заменик начелника цивилне заштите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте дозволу за тај пиштољ?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Наравно, службени пиштољ је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Службени?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Да, све ми је узео и прстен, све ми је и документа узео и питао сам га куда идем, каже «идеш на стрељање, шта да кажем твојима?», кажем, «не мораш ништа рећи, ако будем жив, наћи ћу те на крај света», тако сам му рекао. Он сада тренутно у Србији живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да се сетите, лица која су била са Вама, поименце ако можете да се сетите, овде сте навели.

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Мислите у ћелији?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: У полицијској, да.

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Био је Земјак Паво, његов син, тај Флоријан и Филипчић, био је Балатинац Мишо, био је овај Филипковић Мато, тај исто данас ће бити овде, мали Ткалец Стјепан, био је Наранџа Јован, и он ће доћи овде, бар за два дана, било је пуно њих, сада се не могу баш сетити, али било нас је пуно. Чим се ћелија напунила, онда су нас одвозили за Борово Село и за Шид, односно Борово Село и за Даљ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вам рекли зашто сте ухапшени, јесу вам рекли уопште?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Мени су рекли, навели су разлог што сам радио ја у народној одбрани и ја сам био заменик начелника цивилне заштите, био сам руковалац материјално-техничких средстава и ја по својим ингеренцијама имао сам оружје, имао сам складиште оружја заједно са територијалном одбраном, па су оно то поистоветили да сам ја држао оружје у кући и да сам ја имао 740 «калашњикова», то су аутоматске пушке биле. Ја сам био некада тамо, радио као складиштар наоружања и тако даље, чак сам имао и две пушке кући, али то су биле зрачне пушке и зато су ме сада навели, питао сам их зашто ме туку, каже, «тучемо те зато што ниси Србин», «ако је то разлог, онда убите ме одмах».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још једна ствар, када сте певали ове песме, где је био тај притвор, да ли је то било у самој станици, где?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Било је у самој станици доле у подруму, тамо су биле ћелије и решетке, а једна соба кроз доле тамо где су нас тукли, то је била сва у кожи, ту су нас поскидали голе па су нас тукли, малтретирали, морали смо истину рећи што смо знали и тако даље. И када су нас такве истукли, онда се напунио затвор, онда смо ишли даље за Борово Село и за Даљ. Тамо нас је било јако пуно, тамо смо исто копали, када је Вуковар затровао воду, тукли су нас, млатили, преко дана смо радили, ноћу су нас тукли и онда је дошао Међународни црвени криж, то је било 12.09. и била је међународна размена 13.09.1991. године, то је био петак, сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поменули сте овде и браћу Мађарац.

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу Вас они тукли?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Мене нису, тукли су друге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што сте овде у једном исказу.

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Они су мене знали, да Вам ја искрено кажем, обзиром да сам ја био неки тамо, да не кажем, заменик шефа и тако даље, па су ме познавали, а нису, ваљда су били блажи према мени него према осталима, из тог разлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што сте овде то навели, па Вас зато питам, значи, они Вас нису тукли?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Нису, тукао ме је тај што сам навео, тај Ленић мали, Андријин син, тај Миљенко, тај ме је тукао, Сељо из Поповца и из Јагодњака и тако даље, ти који ме нису познавали, а ти нису ту сада тренутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тренутно нису.

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Кажем, тренутно нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још ме занима једна ствар, да ли сте морали док сте били у притвору, имали неке послове, да нешто радите?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Ја нисам, ја сам често ишао на испитивање само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко ишао на неки принудни рад, да ли су вас терали да нешто радите?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Ишао сам једанпут или два пута прати аутомобиле њихове са зубним четкицама смо морали прати аута њима, јер су били на терену, били су блатњави точкови, па смо морали зубним четкицама њима прати и тукли су нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте ово певали, да ли се то могло чути напољу?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Не, па то је доле у подруму, ништа се не чује. Прво су нам поделили исто тако папире, па су нам рекли да прво научимо текст ћирилицом, а онда песму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте певали то, колико вас је терао, колико дуго сте то певали?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Певали смо свако вече, када су дошли са терена, прво смо морали научити, онда смо морали певати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неко питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Те људе за које сте рекли да сте видели да их је Зоран Вукшић тукао, јесу ли имали неке видне повреде по телу?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Ја нисам видео зато што су били у оделима, ова двојица су били у униформама, а овај господин Земјак Паво, покојни су сви, он је имао одело неко. Чак знам и када су га ухапсили да је имао

кравату и одело, фино, нормално, професор је био у гимназији мојој, сећам се и син му је био малолетан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И реците ми само, нисмо данас чули, можда сте то раније негде изјавили, где се то тачно дешава где их он туче, да ли ту у подруму, у то два са пет или је то испред?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: То је у подруму било испред нас ћелија је била овде наша, а њихова преко, то је било специјална, испод њих степеништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И онда ви сви из подрума можете да видите?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Ми смо видели, гледали то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Можете да видите ту ситуацију?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још једно питање, да ли сте добили било какво решење зашто сте ухапшени, зашто Вас држе?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Никада ништа нисам добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем овог што сте рекли да су рекли да.

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Ништа нисмо, ми смо поднели, ја сам иначе као председник логораша, то су ме именовали у Загребу, ми имамо некакву удругу тамо, ми смо поднели одштетни захтев, тај одштетни захтев је негде у Загребу, ко зна докле је стигло и тако даље, ангажирали су некакве одвјетнике, сви смо дали изјаве и тако даље по том питању. За сада ништа нисмо добили ни решења, једино смо добили када смо размењени да можемо остварити нека своја права.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога сте то добили?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога, од Хрватске државе?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Од Хрватске државе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је нешто друго, ја сам мислио, да ли су Вам из Белог Манастира нешто дали?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Од Хрватске државе, не, не, генерал Грујић, он је био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крајина.

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Да, ништа, ништа, а рекли су да имамо право на неки одштетни захтев уколико сматрамо да смо оштећени и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питаћу Вас ја, да ли истичете одштетни захтев у овом поступку?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: По овом поступку, за сада ту немам ништа, за ове друге ћемо ако дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас да ли истичете овде сада? Имате право да истакнете.

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Не бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако нема више питања.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам што сте дошли.

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Молим лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сада ћемо Стјепан ТКАЛЕЦ нека уђе.

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Јесам слободан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, хвала Вам што сте приступили.

Сведок ФРАЊО ЈОХ: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пријатно.

СВЕДОК СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Ткалец.

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде позвани у својству сведока. Овде се води поступак против четири лица – Зорана Вукшића, Слободана Стригића, Бранка Хрњака и Велимира Бертића, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва за период од августа 1991. до краја године, да су вршили противзаконито затварање, повређивање телесног интегритета, примењивање мере застрашивања и терора, мучења, нечовечног поступања и убистава појединих цивилних лица. Ја ћу Вам сада узети личне податке, само да кажете Стјепан Ткалец од оца?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Антуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Антуна. Рођени сте кад и где?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: 27.свибња 1965. Козарац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: У мировини сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У мировини, значи пензионер.

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са пребивалиштем где? У Козарцу?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Козарац, Дамира Фурдија 57.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде окривљене познајете?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: За господина Хрњака нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ову тројицу познајете?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у завади са њима?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сродству?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело за које је прописана казна. Исто тако не морате да одговарите на питања која Вас могу довести до тешке срамоте односно кривичног гоњења. Овде испред Вас има текст заклетве, само је прочитајте, па ћемо то унети.

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: На глас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Заклињем се да ћу вјештачити свјесно и непристрасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не вештачити, супротно, друго треба. Не, не. Ево то је.

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок упозорен, опоменут, заклет:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дали у два наврата свој исказ 14.фебруара 1995. године и 22.марта 2010. године у вези догађаја који су се десили у Белом Манастиру и околним местима. Да ли остајете при томе што сте тада рекли?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли сада да нам укратко испричате шта Вам се десило, како је дошло до Вашег хапшења, где сте били? Ако Вам је тешко да стојите можете да седнете.

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Не, не треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: 28.колвоза, августа, да се разумијемо, августа био је препад на село, ја сам бјежао према селу Грабовцу и онда сам дошо на блокаду, онда су ме одвели у полицију у Бели Манастир. И други дан је господин Вукшић ушао и премлатио ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вас је премлатио?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Палицом, ногама, само је пито одакле сам. Кад сам ја реко одакле сам, «аха», јер Козарац је већинско хрватско село, чим се реко из којег сам села нити је он мене пито зашто сам ту, нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви знали разлог зашто сте ту уопште, зашто су Вас довели ту? Јели Вам неко саопштио?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Не, не. Зато што сам Хрват вјероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како Вас је тукао? То сте објаснили али можете сада да кажете, јесте лежали на поду, како је било?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Па на поду сам доље лежо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он Вас је тукао с чиме?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Палицом и ногама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био још неко ту?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Па било нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате ко је све био?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Ко ће све попамтити. Прошло је 19 година, добро имена још нека се сјећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поменули сте Хуго Мариновића.

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели њега ко је тукао?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Па, Вукшић је већином ко је год дошо нови он је био вјероватно задужен за премлаћивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докле сте били ту у том притвору? Јесте ли размењени касније или сте пуштени?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Размењен 13.09.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели још неког од окривљених да је долазио ту доле у притвор?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Били су у полицији али кажем тог господина не знам ни који је, осим Вукшића нико ме није од њих злостављо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико Вас је пута тукао? Само једанпут или више пута?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Само једанпут у Белом Манастиру, онда смо даље отишли за Борово Село тамо је, добро, тамо је други предмет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам само за овај 29.08.1991. кад је био напад на.

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: 28.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 28. јесте, на Козарац.

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега се сећате у вези тога?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Ништа, диго сам се нормално ујутру о пола шест јер сам, прије рата сам се бавио пољопривредом, реко идем стоку нахранити, одједанпут пуцњава. Изашо ја на улицу, реко шта сад, ко пуца, кад су ме спазили онда су почели по мени пуцати али ја сам, има канал иза баште и ја по каналу, реко нећете ви мене ухватити. Пуцали су за мном и реко идем сад на Грабовац и изашо сам ван на пут и на блокаду сам дошо, засједу, како хоћете. Онда су ме питали зашто сам бјежо, зашто ово, кажем ја да неко пуца по вама јер ви не би бјежали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада сте се бавили пољопривредом?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Пољопривредом сам се бавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате овде кад сте били у притвору Земљака Паве и Владе, јесу и они били са Вама?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли њих тукли?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Да. Па професор покојни Паво Земљак ми је марксизам предаво у средњој школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је тукао? Јесу их тукли у ћелији или су их изводили, како је било? Да ли се сећате?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Њега и сина су посебно малтретирали, они су не знам зашто и они су и остали у Борову Селу њих нису хтјели разменити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко их је малтретирао? Можете ли да наведете имена?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Па Вукшић је све туко, ко је год дошо он је ваљда био задужен за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била његова девојка ту или жена Виолета, да ли се сећате?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Виолета да, сјећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли она тукла неког?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Није, него је гасила пикавце на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: По рукама. Виолета плава, мршава, сјећам се ње из Дугошевице је наводно. Да ли могу сјести?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, дајте столицу само. Тужиоче изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Адвокат Ивана Томовић бранилац Вукшић Зорана. Реците ми молим вас, у изјави коју сте дали пред Жупанијским судом у Осиеку 22.ожујка ове године изјавили сте да Вас је Зоран Вукшић препознао.

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Нисам то ја.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: На шта сте мислили када сте рекли да вас је препознао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само хоћете цитирати који је то?

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Страна 2. «Пито је тко има нови, мене је препознао и питао ме је одакле сам».

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: А да, да, јер сам био нови у ћелији, да, нови сам био. Иначе ако ме добро памћење служи господин Вукшић је годину дана само старији од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте знали Вукшића, јесте се дружили или сте га знали?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Нисмо се дружили, оно Бели Манастир је мали град, из средње школе смо се оно, годину дана је, ако се не варам, годину дана је старији од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи из виђења га знате?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Из виђења и прије рата, из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Реците ми како је он изгледао када је долазио доле у тим подрумским просторијама у СУП Бели Манастир?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Имао је жуту браду дугачку.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Колико дугачку?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Па отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докле? Сад не можемо да то унесемо у записник, морамо да кажемо десет сантиметара, догде, до?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Па 15 сантиметара отприлике, па ето.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Реците ми је ли имао дугу косу?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Имо је мало дужу, није имо сад, није био «битлс», мало дужу косу је имао.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Везану у реп или? Је ли можете то да нам опишите?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Не, није била везана у реп. Тад сам га видио тог 29-ог кад ме претуко и 03-ег су нас одвели 09-ог у Борово Село, и онда је кад су наводно ослободили Биље онда га више нисам видио.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још питања? Окривљени имате ли питања? Нема питања. Само да видимо. У тој ћелији кад сте били јесте певали неке песме, јесу ли вас терали?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте певали ко вас је терао?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Па сви стражари и ко је био на смјени «Спремте се спремите четници» и те да не понављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли радили још нешто, јесу ли вас терали на неки рад?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Не. У Белом Манастиру не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте били.

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Да, 03.09. сам кад су дошли из Биља су пуцали у аутобусу, пуно је било чаура, па смо морали ја и још један смо морали то мести, очистити, то је једино што смо радили, мислим у Белом Манастиру је било фер, осим тих батина и добили смо ручак редовито, не могу лагат, што су они јели то смо и ми јели. Осим тих батина што је било у Белом смо добили ручак сваки дан и шницла је била, осим што су то нас безвезе млатили, не знам зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да сте разговарали са, да вас је испитивао Дане Бранковић из Болмана.

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вам је он рекао да би вас он пустио, а шта Вам је рекао зашто вас испитује, који су разлози зашто вас држи?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Зашто сам бјежо, па реко пуцали су, а Бранковића знам преко ногомета, игра за Болман ногомет, знамо се, онда је он мене препозно, каже «Мали, па ти си игра за Козарац», реко игра сам. Кажем ја Дане па зашто сам ја ту, каже «па шта си бјежо», па реко пуцали су по мени, како нећу бјежати. И онда је он мени реко држо је мој пасош и моју особну каже «Мали, да се мене пита ја бих те пустио, и мене су довукли овамо». И онда ме Дане пита «је ли те ко туко» кажем ја је, «Ко», кажем Жућо поштар, «Зашто»; па питај њега зашто ме туко, зато ваљда што се зовем Стјепан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли некад добили неко решење или било шта од полиције зашто се задржани, зашто сте били ту?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Ништа. Одвезли су нас у Борово Село и размјена и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још неко неко питање? Нема.

То је све што имам да изјавим.

Питања нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам што сте дошли и што сте нам помогли. Можете да идете. И само нисам Вас питао да ли истичете одштетни захтев?

Сведок СТЈЕПАН ТКАЛЕЦ: Да, за физичко малтретирање да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Сачекајмо само два минута док се тужилац врати, нека се спреми Мато Филиповић.

СВЕДОК МАТО ФИЛИПОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Филиповићу.

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Поздрављам, добар дан свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите ако Вам је лакше.

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да седнете ако Вам је лакше.

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Нећу сјести, добро се осјећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли чујете добро?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Чујем, само не видим, не видим на десно око.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видите, добро. Позвали смо Вас у својству сведока овде, сада ћемо узети Ваше личне податке онда ћу Вам ја објаснити.

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да видимо, ја ћу Вам ако Вам је лакше рећи Ви сте већ дали свој исказ пред Жупанијским судом у Осијеку 24.марта 2010., Мато Филиповић од оца Илије?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Умировљеник, односно пензионер?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Умировљеник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте где? У Биљу?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Рођен сам у Брчком, село Штребци 02.06.1926.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сада станујете у Биљу?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Сад станујем у Биљу већ 20 и више година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица Ивана Мажуранића бр.40.

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Тако је, 40.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам рећи овде имена окривљених: Зоран Вукшић, Слободан Стригић, Бранко Хрњак, Велимир Бертић, да ли познајете неког од њих?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Једино сам знао онај Зорана, можда га сад и не бих препознао 20 година је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остале не познајете. Јесте ли у завади са Зораном или не?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Нијесам, нијесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте овде позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело за које је прописана казна затвора. Исто тако не морате да одговарате на питања која могу вас довести до тешке срамоте односно кривичног гоњења, то Вам је јасно.

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде имате текст заклетве испред Вас, прочитајте га ако можете или да Вам ја помогнем.

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ево навео сам ова лица, против њих се води овде поступак због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва за догађаје од августа 1991. године па до краја исте

године у Белом Манастиру. Ставља им се на терет да су вршили противзаконита затварања, привођења, повређивања телесног интегритета, примењивање мера застрашивања и терора, а затим и убиства појединих цивилних лица. Ви сте већ дали свој исказ, саслушани сте 16. фебруара 1995. године и саслушани сте у марту 2010. да ли остајете при томе што сте тада рекли?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Остајем при томе свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Можете ли сада да нам објасните видим да сте остали да живите у Биљу након окупације, како је дошло, како сте ухапшени, шта сте видели у том притвору где сте били задржани? Можете да испричате, изволите.

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Па то би било мало као хронологије неке, то је већ почело пуно прије него што смо и био сам већ изашли смо из тога. Онда сам се вратио кући због тога што имали смо свиње кући, да их пустим или шта. И кад сам се вратио рекли су ми дошла ћерка од мога кума да су јој тату убили, он се звао Мариновић Хуго и на темељу тога наишли су новинари тога дана и ајде да ће ме одвући тамо да видимо да ли су га вратили у село Вардарац. Међутим није га било тамо. Ишли смо да би они окренули кола, изашао је један «Тамић» онај мислим оне Зенге, она војска што је, кад пише САО Крајина је тамо и они су оставили та кола, возили су та два новинара са мном у «Тамић» и онда су ме одвели у Бели Манастир, то је било 28.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 08-ог.

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: На 29., тако је на 29., и ту су ме одвели у Бели Манастир, њих су пустили као такве, имали су своје акредитиве преко Војводине, мене су задржали тамо и сад кад сам дошо унутра, није имо кључар, био сам на ходнику до ујутру. Ујутру су ме пустили у собу где је било скуп, било нас је једно можда 15-16 људи, углавном било је пуно. У међувремену је дошо један човјек војно униформисани и почео је једноме Иванић се звао тај, ваљда се они познавали или шта, почео га је тући и газити га, онај Емил Иванић се зове. Почео га толико газити да га је туко и онда на крају кад је напустио каже «Ево ти је дуг» и то му баш каже «Емиле ово ти је дуг». Други дан су нас одвојили Емила, Мариновић Хуго тај и ја у једну самицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то овај Ваш кум Хуго?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи он је био ту?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Он је већ био прије дан него што смо ми, ми смо исту вечер и тај Емил и ја, само он је касније, њега су са његовим колима ухватили, а ја сам сједио тамо док нијесу ови новинари отишли за Војводину тако да смо се нашли и сад нас смо тројица тамо, кажем шта је, због чега те је то, каже «Пусти, јебем ти, тамо на Бељу они су

радили, дивљач је ходала и сад каже ја сам», а он је, тај Емил је био шеф свију чувара на Бељу који су чували.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ловиште?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Све оружје и сад чак један је онај реко полицајац каже «па то је наш човек», он је предо сво оружје од чувара у ту станицу, каже «Има он неки други гријех», ја кажем зашто те, каже «Па ето зато ја сам њих видио на Бељу и ја одем у Кнежеве винограде пошто сам и ја члан ловачког друштва, каже, ја сам пријавио то».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су радили ти на Бељу, ко је био?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био ту? За кога је рекао да је био на Бељу?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Нисам Вас разумио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте они су били, о коме сте причали? О коме је он причао, Емил?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Он прича, реко је да се зове Зоран, а ја нијесам тога човека дотле ни познаво него је реко ја сам њих виђао прије, мислим на Зорана, и каже у Кнежеве винограде ја сам то пријавио у нашу удругу ловачку, међутим каже изгледа да су то они и то је све што је он мени реко. У међувремену, тешко ми је и жао ми је да ја морам то износити, они су обојица кад смо се вратили из прогонства негде у деветом и десетом мјесецу и Хуго и овај нагло су помрли. И сад ја колко је достојанствена та моја изјава, ако није мислим немам никаквога другога примедби, једино то је из других уста што сам ја сада вама пренио, а да ли је то сада у реду или није, ја сам ту. Једино да су они живи ја не бих био ту, они би били ако би нешто хтели рећи. Ето толико о том што се тиче. Питали су ме да ли ме тај човек, мене, ја сам најстарији међу њима, они су тамо били млађи људи и онда сам увек код врата стао, кад би отварали врата мене су одгурнули ако су хтели некога изабрали оне млађије и тако су то изводили вани. После смо отишли преко Војводине у Борово Село и Даљ, након 14 дана, мислим да је био 13.09. кад су нас размјенили из Даља тако да нијесам имао капања ниским више нити бих мога нешто онај рећи негативно. Пролазио је тај човек, није ме никада ударио на вратима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Ја, онда сам ја после загледао био је јак имо је одјело и наоружање, ето то сам мога видјети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте запамтили како је изгледао?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Не бих га можда сада препозно, сигурно не бих, али можда није згодно рећи. Једино кад је био онај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су Вам други рекли за њега? Јесу вам рекли, рекли су да се зове Зоран, али шта су рекли?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Хуго није ни знао ко је њега тукао, он је био толко пребијен да он није се ни сјећо, тако не могу ја рећи да је он нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али Емил је рекао да га је тукао Зоран.

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Ко је реко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Емил.

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Е онда ако су они између себе то говорили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам кад је Вама говорио Емил.

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Емил је говорио само, мислим видио сам да је Емила али нисам знао ко је Хугу тукао, он је прије нас дошо, то не могу рећи, душу губити за то ни у каквом случају, тако да нијесам доживио од овије никакву неугодност као некако старијег су ме то и поштивали и ето био сам у Даљу, из Даља су нас одвели на размјену. Вратио сам се жив и здрав, сретан, задовољан, отац сам шесторо дјеце, шесторо унучади, двоје праунучади. Ето и данас сам године 84 не желим никоме никакву нанијети неприлику, а ако неко је нешта направио то свако своје зна да рачуна, тако да данас живим у једном добром животу. Дјеца су ми из рата остала обадва сина живи и ето веће задовољство не могу имати, зато сам сретан, кажем да сам ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ће да Вам постављају питања, прво тужилац, а онда и друге странке у поступку, па ће на крају веће. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај човек који је тукао Емила да нам мало његов, да нам ближе објасните како је изгледао, какве је био грађе, колико је био висок?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Низак је био али је био јаче грађе, имао је на себи униформу, једноставно чизме, имо је чак црне неке рукавице на руци и само је, ја сам на једној страни био у оне собе, а Емил је био на другој страни, није то ни велика соба, мали простор, пуно нас је било и само је дошо до њега «Емиле» и почео га тући, сад сви су гледали, то су људи са села доведени од кућа, као и сам што сам, немам разлога, мислим шта је, сад је мене то мучило шта да радим, он је сада, не могу питати кад је међу овим људима него они нас одвојише тројицу и онда ја сам пито шта, зашто сте ме, па каже «тако и тако» ово што сам испричио то ми је реко Емил.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми какву је косу имао краћу, дужу?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Не могу, не бих Вам могло, вјероватно да га сада не бих, у једно сада на ово десно око вјерујте да не видим ништа, овако видим сад добро али од овог ока не видим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам ако се сећате.

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Па сјећати се, није ми до тог, имо сам каменце у бубрегу и онда сам крварио и сад сам избјегаво тога, нити се

мени јело, нити су били према мени кад смо ишли, дали нам оброк, да су имали неку одбојност. Друге су гледали млађе, ако им је неко нешта замјерио и који су били у некој униформи па на другој страни, ето то сам мого видјети али нисам долазио у контакт.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли Вам Емил рекао шта је тај човек који га је тукао шта је он радио пре рата?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Није, нисам се ни интересирао, мене је само интересирало то зашто, па мислим може доћи и мене туђи ако, а не знам зашто, ето то ме је само повукло да га питам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана изволите. Ево сад ће одбрана ако има нека питања.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Само једно питање кратко.

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Можете.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Изјавили сте да је низак, али крупан.

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Да.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Реците ми је ли било нешто специфично на његовом изгледу?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Не бих мого рећи, видио сам да је нервозан кад је ушо унутра, то једино. И још једном кад је то Биље наводно кад су узели онда су дошли око 11 сати ноћу можда са касетофоном па су пустили те пјесме и сада ови да пјевају, нису знали, нисам то ни реко ни нашем суду, јесу ме питали, ја из старе Југославије још као дијете сам знао о тој повјести онда бих ја то почео те пјесме певати које се њима свиђају тако оног момента они се смијали али ови људе није нитко добио за то вријеме док је то трајало иако су били пијани кад је то било двојица-тројица су упали унутра, али онда се то није више догодило, једино што су мене после «како знаш пјеват» па ето чуо сам могу казати онај Дражо Михајловић, неки Синђелић, Црна Гора и то, ето то сам онај по њиховој касети што је било снимано ја сам то, оно је могло повест да и они пјевају да не добију батина.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Реците ми да ли је то иста особа, рекли сте мало пре поменули сте Зорана.

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Да, он је донио касетофон.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли је то иста особа коју сте сада описали?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Да, како сам га видио и онда је, то су били под гасом, то се већ види, то је било и одјело намочено тога и знојем и кишно и тако да је то мени јако неугодно било гледати те људе и они су паћеници морају на положаје иду, долазе као такви али ето неко се на неком желио иживљавати, а то није у реду, то ме никада није везало, са свима сам људима, позна ме пола Барање, био сам у разним тим форумима, и у опћини и тако да су ти људи, па зашто тебе чика Мато, шта си ти, па шта ја знам, кажем ето уватили су ме са тим, на

темељу тога што сам ишо да видим шта је се са тим кумом догодило, међутим нијесу га убили, него га само га нашо кажем у Белом Манастиру и тако да ја нијесам неку страшну успомену из тога понио.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Да ли је имао браду можда, да ли се сећате?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Молим? Није, није, не могу, не могу да вам кажем, можда кад би га сада можда би га, чуо сам да је, сад то исто прича то не би требао, да је био службеник у пошти, ето то су неки препричавали, ето то знам о њему, једино оно кад је било у Јагодњаку, и то сам га видео, да, у Јагодњаку он је био тамо крај господина Шешеља, тамо на оној страни на бини, они кажу да је то тај, ето, то онај што сам га видио и то на телевизији.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: А када је то било? јел се сећате када је то било?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Кад је одржаван митинг у Јагодњаку.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Јел се сећате које године, месец?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Па знам оне исте године то је било негде мислим у четвртом месецу, петом, не знам који је, '91.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: И то је иста особа коју сте видели на телевизији и била је доле у просторијама?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Да, она је, тако, онда су рекли па то је тај што је био у Јагодњаку и да је службеник поште, е толико само о томе свему. Углавном не могу рећ да је на мене итко од њих прстом дарнуо, није и ако сам увек био на вратима, одгурну ме каже ако сте некога хтјели извадит на саслушање и тако, да не могу рећ ништа да би га, можда сад, кад би овако на једно око затворит да би боље овако видим него кад, смета ми потпуно, сад треба у сјечњу мјесецу операцију извршит, то је мрена. Остарио сам 84 године, пуно се тога заборави, али ето волим живјети, волим са људима комуницирати, са људима уживати у свему, разговору и повијести и познам добро од саме основне школе, да вам право кажем, чак оно што сам рекламацију имали кад је покојни краљ Александар умро и то ми је остало у сјећању да носим, та стара Југославија кад је пропала, ја сам био мали па добро се сјећам и како смо страдали и како војска бјежи, тако да сам пуно тога, пишем сада пуно, дневник, оно што је се догодило у Барањи, пуно тога имам али још нијесам никога нашо ни да му покажем, ето то више пишем за себе. Кажем имам добро памћење, немам неку школу завршену, мировину своју сам добио, 40 година радио, тако да сам.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Али нам нисте описали ту особу, имате добро памћење али нам никако нисте описали ту особу?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Не, не могу, не би га, можда кад би видио у двоје, троје па да кажем е ово је тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево окрените се овде, овде на овој првој клупи седе окривљени, погледајте ова лица, окрените се, погледајте их, и с друге стране имате исто.

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Ја тог човека овде не видим. Ја тог човека овде не видим. Ако је се измјенило шта и такве ствари, то свака част.

Адв.ИВАНА ТОМОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли још неких питања.

Адв.ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Добар дан господине Филиповићу, ја сам адвокат Илија Гостовић, бранилац Велимира Бертића. Имао бих само два питања за вас. Да ли познајете господина Фрању Јоха и да ли познајете господина Марка Томића?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Познам.

Адв.ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Од када их познајете?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: На размјени смо били, они су прије, Фрањо Јох у првом аутобусу кад је ишао за Борово Село, они су прије три дана нас отишли, њега нисам дотле ни знао ни видио, а овај Марко Томић он је пар дана само био са нама и ови су га, ови мјештани његови познали да је он држао гостиону да није ништа опасан ни за друштво, ни. Тако да су њега отпустили да он није ни био са нама на размјени. А ово кад смо у Даљу сјели у аутобус за размјену, било је пола аутобуса већ у томе прија него што смо 27 нас сјело у Даљу, тако да је у том аутобусу био и тај Фрањо Јоха и онда смо заједно то размјењени, дошли смо до Ђакова, како су мене моји тражили, јел ови новинари који су дошли из Војводине па рекли преко Црвеног крижа ће се налазим, ја сам се јавио из Ђакова, ови су отишли млађи за, неки су увојачени, за Осијек, а ја сам отишао у род код ћерке, пет, шест дана био тамо, отишо преко Михољца за Крижевце, ту ми исто ћерка ради као професор на Пољопривредном факултету и ту провео пар година, тако да нијесам имао некакве контакте.

Адв.ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Господине Филиповићу, колико сам схватио.

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: После сам само Марка видио један пут, и нијесам ни њега познао, они код суда сједили тамо, па он каже па ја сам Марко, ја кажем, једино то знам, сјећам се, његова жена је доносила пите, дала ми комад пите, то нијесам заборавио.

Адв.ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Колико сам схватио, само да утврдимо то, господин Фрањо Јоха није био дакле са вама у ћелији када се то све дешавало?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Не, није, у тој, у оним ћелијама ће сам ја био није, он је био прија и прија су и отишли.

Адв.ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Пре су и отишли?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Да, отишо је тај Паво Земљак, његов син и још требао један младић, мислим да ће доћ у другој тури, који су

отишли и ето ми смо се после на размјени само оно нашли и он је сад представља нашу одругу тије затвореника, тај Фрањо Јоха.

Адв.ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Господин Марко Томић је био са вама у ћелији или није?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Није он био, пар дана био ће смо још у скупној били и онда једноставно нестао и ја више о њему ништа нијесам знао, једино знам жена донијела неке за јест, тако да ми је дао комад, и нијесмо се видели све док није рат завршен и на суду у Осијеку, на ходнику смо исто тако чекали и сад мене прозваше, кад зову Марка, па каже сат времена ево сједим не могу те питати, па каже ја сам тај Марко, ето једино то. Они су мене знали по томе што сам мало изводио то, ето кажем те пјесме што сам пјевао, ради тога да не би, њега колико знам нијесу ништа дирали док сам ја био, док није нестао. Кажу да је отишо одмах кући, и онда је отишо у Мађарску, е то ми је испричао, а откуд знам сада, познамо се још у рату, некад је била, ја сам био у Тврђавици.

Адв.ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Господине Филиповићу, ја бих имао још само једно питање.

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Ајде молим те.

Адв.ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Да ли сте евентуално познавали господина Јосипа Ћосића?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Да, он је исто из села из којег је и Марко. И сад он је наводно био неки, изгледа у некој оној политичкој организацији, и да су га зато то, њега су тукли и говорили да је био, да је то прво формиран био ХДЗ, ето то сам за њега чуо и њега нисам видио после у војсци.

Адв.ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Да ли је он био са вама исто тамо присутан затворен?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Био је онда кад је се то догодило у скупној соби, а после је са мном само био Емил и Уго у једној мањој, ће је троје могло бити.

Адв.ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Хвала немам више.

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Кажем то не знам добро, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени имате ли питања? Нема. Поставићу вам ја нека питања сада, само да разјаснимо. У свом првом исказу од 16.02.1995.године, каже «тукли су нас, малтретирали, мучили Зоран Вукшић звани «Жућо»», то је ваш исказ, «и други», као његов брат Душан, то сте навели. Да ли знате уопште за његовог брата Душана, и како сте знали то име кад сте давали тај исказ?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Чуо сам, па од ових људи који су тамо били, који су познавали, било је из Бијелог Манастира и то сам мислим групно, онако сам то реко, а никад нијесам реко да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, имате овде у вашем исказу који сте ви тада потписали, «мене је особно тукао Зоран Вукшић, звани «Жућа» и још

једна особа којој не знам име и презиме, тучен сам био у Даљу од тог Калабића и његових четника», то пише у вашем исказу.

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Да не спомињете можда, Чедо је један био у Даљу, православац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било 16.вељаче 1995.године у Осијеку када сте давали исказ, а сада у овом новом записнику ви исто кажете да вас Зоран није тукао, шта је сада тачно, је ли вас тукао или вас није тукао, да разјаснимо?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Тачно је да ме није ни прстом такнуо, то знам, а ово друго ако сам, мислио сам на скупно јер ја сам у Даљу добио батина само што сам сам био крив, Чеду су звали, кад ти је Божић питали га, низак је прозор био па из вана отворили су прозоре, дођи вамо, он је ваљда био у партији па није ни знао, и ја кажем кад је православни Божић, ко је реко, и сад преко свију ја сам ишо у мраку није било свјетла и дођем тамо, удари, дај руку, удари по једној руци, у другу, ту ме је по врату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је било ван Белог Манастира?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Тако је, то је било у Даљу и због тога, ево због тога Чедо сам добио, а он је јадан и остао тамо, шта је су о њему мислили, углавном тамо је и завршио са животом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још једно питање, овде сте навели у том првом вашем исказу да су неки људи долазили са бомбама и вадиле осигураче, доле код вас, «с намером да исте баце међу нас, притворенике, било је више начина застрашивања, осим наведеног». Јел било то тачно?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Један, у ноћи је то било, пошто није ни било свјетла ни ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то дешава у Белом Манастиру или у Даљу, за бомбе?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: У Даљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Даљу значи?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Не сећам се, не, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Не сећам се ни, мислим да је било у Бјелом Манастиру да су у ноћи долазили кад је рекли да је пало Биље, да је неко реко у ходнику ево држе, љути су, нечији су синови изгинули шта ја знам, браћа, и да је тај љути, тог су одстранили, то никада, да ли је он имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ви нисте видели неког да је дошао доле са бомбом међу вас?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Нијесам кад је мрак, на ходнику само кажу да су, мало свјетло оно што је било, она сијалица, то је за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули, шта је тај реко?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Ја сам само видио казете кад, овај касетофон кад су донијели и да се пјева оно, били су мало под гласом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел нека женска особа долазила доле?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Једна јесте, тај се она, тамо је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И с ким је долазила, да ли сећате?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Она је кад смо ишли на ручак, она нас је пратила и враћала са шмајсером, мислим да је се звала, колико се сјећам Јагода, да су је нешто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел вас тукла та женска особа можда, неког од вас или?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Не, мене није, него је гасила цигару на Хуги, то је Хуго барем мене реко да је она гасила цигару на његовом тијелу, а мене је, кажем, људи моји душу би гријешило кад би реко да ме нетко и један пут нисам могао дић се, па један наишо, исто је то неозбиљан, нисам се могао дић нагло јер ме је бубрез болео, па ме ногом ударио ту, и то ја опраштам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли вам рекли зашто су вас ухапсили, кад су вас испитивали, јесу ли вам рекли?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Нису, био сам саслушаван од њиовије инспектора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су хтели да сазнају од вас?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су хтели да сазнају од вас.

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Шта су сазнали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су хтели, шта су хтели, зашто су вас?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Не знам, зато што сам пошао тражити Хугу и били новинари са мном, и онда су рекли како си се ти нашо међу њима, па кажем тако и тако да смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кумови.

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Обавијештени, дошла ћерка од тог мог кума и каже убили тату, и онда и они су рекли ајде да одемо тамо у то село Вардарац и ту док смо се окренули већ је тај тамих мали изашо пртеним путем, ето то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда се десило.

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Тако да ми је, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел имате још нешто да додате?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Па немам, нису ми ништа ни онда кад смо онај први пут сјели у тамих рекли су лезите, легли смо све троје, једино тамо кад сам дошо у Бели Манастир познавали су ме они људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Што се тиче овог догађаја, јел истичете одштетни захтев, тражите накнаду штете?

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Ништа не тражим, хвала богу глава је ту, одрадио свој посао, имам своју пристојну мировину, дјецу, ето шта човеку друго треба, године су ту, не мислим никоме нанијет никакву неприлику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам господине Филиповићу што сте дошли.

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: И вама, и вама пуно хвала кад сте ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам, довиђења, пријатно.

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Ово баците у воду ако сам реко, можда сам говорио за скупно да сугу тукли, оно прво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, све смо сад разјаснили. Хвала вам још једном.

Сведок МАТО ФИЛИПОВИЋ: Поздрављам све скупа и немојте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења. Добар дан.

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марко Томић јел тако?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево само да нам се врати записничарка. У међувремену ја ћу вам рећи, овде се води поступак против четири лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва и то су Зоран Вукшић, Слободан Стригић, Бранко Хрњак и Велимир Бертић. Њима је стављено на терет ратни злочин против цивилног становништва, да су у периоду од августа '91., па до краја исте године у Белом Манастиру вршили противзаконито затварање, повређивање телесног интегритета, примењивање мера застрашивања, мучења и нечовечног поступања, као и убиство појединих цивилних лица. Узећемо сада ваше личне податке, затим ћемо вам прочитати ваша права и обавезе, а онда ћете прочитати текст заклетве која вам стоји ту испред па ћете онда изнети свој исказ. Ви сте већ дали два исказа овде, али сад ћемо да видимо. Марко Томић од сина Паве?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отац Пава?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању сте?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Умировљеник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пензионер. Са боравиштем?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Туријанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Марка Кнежевића 43.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Исто Туријанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто Туријанци. Година рођења?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: 1950.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1950.година. Ова четири лица која сам вам прочитао њихова имена, јел познајете њих, јесте ли у сродству, у завади са њима?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их познајете?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Па вјерујем да су ми познати, мало су се промијенили а, ову двојицу познам, ову двојицу не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога познајете?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Бертића и Вукшића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ову другу двојицу не познајете?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Не познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нисте у завади са њима?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте овде у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело за које је прописана казна затвора, исто тако не морате да одговарате на питања која вас могу довести у тешке срамоте, односно кривичном гоњењу, материјалној штети или ваше блиске сроднике. То вам је јасно. Овде вам стоји текст заклетве ако можете да прочитате.

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок упозорен, опоменут, заклет,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дали два своја исказа 16.фебруара 1995.године пред судом у Осијеку, Жупанијским, и сада скоро, значи 24.марта 2010.године, исто пред Жупанијским судом у Осијеку, по замолници.

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел остајете при ономе што сте тада рекли?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Па остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете сада укратко да нам испричате шта се десило, како је дошло до вашег хапшења, кога сте видели када сте били тамо, како су поступали са вама. Ето све укратко ако можете, па ћемо после питања да вам постављамо.

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Хапшење је дошло у селу, ја сам имао у томе селу локал и таман сам ишо у кухињу да једем, онда су дошли двојица у маскираним, дошли, ухватили ме за раме и хајде каже ти мораш ић с нама, куда, мораш на неко испитивање. То су били, ја не знам, они нису ту сад, неки се звао «Книнџа», по надимцима и онда су ме ставили у оно возило, мислим да је то било шумарије, ту је било већ више унутра људи, ишли су по селу купили су оружје, ко је имао ловачку и ово на

дозволу и то су носили, и кад су се враћали онда су мене и још један Фрањић је био са мном, каже вас два морате ићи у Бели а ове су пустили назад. И онда кад смо дошли у Бели, тамо су нас ставили у ону пријавницу, мене је особно пописао, мислим да је Дубајић Бошко, узео податке, питам шта сам дошо, каже мораћеш нешта ић одговарат и ту сачекај, ту сам ја чекао, чекао и шта ја знам једно сат времена и то ми је било много тешко, почели су ми сузе ић на крај и онда од једном су дошли идеш доле у подрум. Тамо су ме хитили у подрум, тамо је већ било заробљених јер тај Фрањић је већ био и још један Ћосић из села и ови други около које сам, неке сам познавао неке нисам, што су били из Белог и околних села и ту смо чекали, ето ту је долазио "Жути" увече и онда је вршио насиље, како да кажем, тукао је, неко је добио више батина, неко мање, неког је знао да је био, ја га особно нисам познавао прије, добио сам пар и ја преко леђа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад, како Вас је тукао?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Па с оним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С чим, шта је имао?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Палица та полицијска. Мене су са тим, неке тукли рукама и тако, не знам по чему је он то оцењивао ко је више крив, ко мање, не знам, а један дан су ме одвели горе, онда је тамо био Бертић и његова клапа, исто не знам који су то били, тамо су ме теретили или да сам ја и овај Ћосић што је био из села, да смо ми оружје довозили у село, или да смо наоружавали ХДЗ и онда смо морали клекнути, ја у један ћошак, он у други, у ствари нисам ни знао да је он тамо и онда нас суочавао да признамо и да кажемо где је оружје, а ми нисмо имали ништа, нисмо могли признати кад не знамо где је и шта, и онда нас је терао још да се тучемо, сами смо се морали један другога шамарати, а они су у том моменту ударали по леђима и ногама и тим палицама и тако смо једно време тамо чучали, на крају су нас пустили доле и ето то је било моје све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете кад сте били тамо, колико сте се задржали, колико сте били ту?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Па, ја мислим седам дана, тј. осмог сам дошао, трећег сам био пуштен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога нисте знали Бертића и?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Не, нисам познавао, нисмо се виђали, шта ја знам, он је млађи од мене, а Горана нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте били, после тога да ли сте пуштени?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је после тога било, где сте отишли?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Отишао сам кући, ови неки су били прозивани, њих су одвели на размену, а нас је остало мислим једно 5-6 и онда је дошао неки човек, не знам, каже ви ћете ићи кући, отишли смо

горе, мислим да је Здјеларевић био тамо начелник и испитивао нас је и каже можете ићи. Изашли смо вани, звали превоз и одвезу на Турјанце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После сте отишли на Мађарску, је ли тако?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: После да, још у једном наврату су дошли тражити, још кући, код мене је било затворено, није било, онда сам ја звао водника тамо шта да радим, каже њима не може ништа, они ће пуцати на њега нек се склони и онда сам покупио фамилију и преко границе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам у ствари питања, али бих хтео да суд констатује, пошто то не може да се види у записнику који се снима, да када сте сведока на почетку питали да ли познаје овде окривљене, да се он осврнуо, да их је погледао и да је онда рекао показујући на окривљеног Бертића и на окривљеног Вукшића да су то та лица.

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Њих сам упознао тамо, али прије их нисам познавао.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је приликом окретања према окривљенима, сведок указао као лица која су га тукла на Зорана Вукшића и на Велимира Бертића, а такође је изјавио да друга двојицу окривљених не познаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбрана питања, изволите?

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Господине Томићу, можете ли да се сетите колико је људи по вас дошло када су вас приводили?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Па двојица су били по мене особно у кухињи, а ови други су били у овоме возилу и били су раштркани по селу, не знам тачно колико је било.

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: А, да ли је то било више људи или само двојица?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Па, било их је више вани, али двојица су били по мене који су ме одвели у возило, а у возилу се још налазило, кажем нисам ја њих познавао онда никога.

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Да ли се сећате када сте отприлике отишли у Мађарску, ако се не варам изјавили сте?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: 26.09.

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Реците ми ко је са Вама био у хелији када сте били, да ли се сећате имена?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Па, колико се сад сјећам, сјећам се свију, али ми је за то испарило, што кажу, за толике године, ових се наших сећам из Туријанаца, да су били Фрањић, Палић, Ћосић Јосип, а било је мислим, да је неки Горуп био, да је био ето Мато Филиповић и сад колико их је још било, мислим и Драган Скелеџија, колико ми дође.

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Колико сам схватио, дакле, Мато Филиповић је био са Вама у ћелији, је ли тако?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Да.

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: И све време сте били са Матом Филиповићем?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Па, све време, они су отишли на размену.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, имам примедбу, сугестивно питање, каже "све време сте били", не може се тако питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте све време били?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Па, он је једно време био у посебној ћелији, онда су се после помјешали, не знам због чега, били њих тројица посебно, а овамо нас је било више, а послјеје они су њих одвели на размену један дан прије, ја сам још остао и онда су они нас пустили сутрадан који су остали.

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Да ли су господин Филиповић и господин Јосип Ћосић били у то време када су вас изводили на те разговоре како сте рекли, када су вас водили на испитивање?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Па, то је један дан било, ишли су горе, не знам због чега, кажем, ето они су нас испитивали, није ту било ни записника, ни ничега, само тако.

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Да ли бих могао само сведоку да предочим, или да то не радим, да оставим за примедбе, господин Филиповић је био пре њега, па само шта је господин Филиповић рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да кажете шта је изјавио сведок.

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Филиповић је рекао да Вас нико није рекао нити тукао и да такође нисте били заједно у ћелији. Како објашњавате то?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Једно време нисмо били, једно време су они били посебно њих тројица, једно време смо били заједно.

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Али је господин Филиповић рекао да вас нико није дирао ни тукао?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Како није.

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Добро, само ето то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите само питања.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Реците ми молим Вас, рекли сте да сте тада први пут видели Зорана Вукшића. Да ли Вам је то неко од притворених лица рекао да је то Вукшић Зоран, како сте знали да је то Вукшић Зоран?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Њега су обично звали "Поштар", после сам сазнао за је његово име.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Је ли можете да нам опишете како је он изгледао?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Па био је, браду носио је, имао је ону одору неку, неке рукавице је носио и тако, са прстима вани.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Је ли он крупан, низак, да ли можете тако да нам дате како је изгледао физички?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Крупнији човек, није мали као Бертић, вишљи је од њега и то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, имам примедбе, да ли је био крупан или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је питање, само тужиоце, само је питао за ово време како је изгледао, то је сад објашњење.

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Ја колико се сећам браду, жут је био, висок, вишљи од мене.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Је ли можете да ми кажете које дужине је била брада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се сећате?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Шта ја знам колико је била, била је дотле, шта ја знам, нисам је мерио.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Десет сантима, како?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Десет, шта ја знам колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако не знате, не знате.

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Па да не знам.

Адв. ИВАНА ТОМОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има још неко питања од браниоца? Не. Окривљени, имате ли питања? Рекли сте да се "Поштар", Зоран Вукшић, за кога сте казали како се зове, тукао, да ли Вас је тукао једанпут или више пута?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Па, ја не знам је л' једанпут или више пута, јер он је улазио, како смо лежали тако је ударао, некад је имао својега који је више добио. Ја сам добио исто једно два пута, по леђима сам добио, јер ми смо били окренути доле, лежали, онда смо морали певати, кад отпевају ове, онда је он себи изабрао кога је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли певали песме, ево сад сте то рекли, певали сте?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Па певали смо, морали смо певати, онда смо мање добили батина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, кад је то долазио да певате, у које време?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Он је обично увече долазио, тако предвече у оно доба, шта ја знам, био је мрак, мислим кад сам био унутра мени је било све једнако и дан и ноћ, нисам се оријентирати знао ни где сам ни шта сам, као да сма био у некој другој држави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте исто да Зорана Маџарца, да Вас он није тукао?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он силазио доле, јесте ли га виђали?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Виђао сам га вани кад сам изашао из ћелије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли долазила нека женска особа?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Па била је та Виолета тамо, али она ме није тукла, није улазила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли друге тукла?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Ја нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекли сте овде за Петрића да Вас је једном само тукао тада?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Једном да, када смо били горе на испитивању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је испитивао?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Па њих било је 5-6, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су они били обучени?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Па били су обучени, неки су имали маскирне, неки обичне цивилне, палице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакве нисте добили за ово што сте били у притвору никакво решење нисте добили, ништа нисте имали од њих, од полицијске станице, од милиције када сте изашли, само су Вас пустили?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Да, никако ништа. Ишао сам, кажем, на разговор код тога, то је био начелник Здјеларевић и он нас испитао и каже да можемо ићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте разговарали с Здјеларевићем јесте ли му некад поменули да сте бивени, да су Вас тукли, је ли Вас питао нешто у вези са тим?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Код Здјеларевића кад смо били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да код Здјеларевића?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Не. Питао је шта смо ми криви и тако, због чега смо ту, ми не знамо шта смо криви, немам појма зашто, то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Само једно питање. Док сте боравили у просторији са Матом Филиповићем, рекли сте да сте једно време били, је ли тако, па сте Ви отишли, они су отишли на размену а Ви сте остали, је ли тако?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Ја сам остао, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Док сте били, је ли тукао неко њега, ако сам пропустила?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Па, ја нисам видио нормално, нисам никог видио ко је кога кад тукао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Колико вас је укупно било, највише у просторији?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Ја не могу сад избројати 10, 15, била је гужва унутра и сви смо лежали, гурали се и долазили су нови, одлазили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Је ли у једном тренутку више вас тучено или по један или како?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Па, кад је Вукшић долазио он је све од реда шибао, једино ко му је највише сметао тога је посебно издвојио, а овако друго није било. Ја сам, кажем, једном био изведен и више нисам, а сад за друге шта ја знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Нисте обраћали пажњу шта се другима дешава?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Па нисам ја ни обраћао пажњу, кажем, како је ко добио свако је своје знао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Кад он изађе је ли се после жалио неко ево ударио ме па имам масницу?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Па шта се има жалити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Међусобом, мислим да ли сте?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Па, могли смо шутети само и.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Је ли требала неком лекарска помоћ или је неко можда тражио?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Ја мислим да су једном били извели једног на интервенцију, чини ми се да тај Иванић да се звао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Је ли он тражио или је неко од страже приметио?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Па ваљда од страже је неко дошао и видио, у ствари тражили су и он је ишао на интервенцију и вратио се назад.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А, шта му је било, због чега је тражио?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Па, имао је озледе на лицу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: То сте видели или се жалио?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Па, видели су, па кад је ишао на интервенцију, значи да се могло видјети.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли Ви још нешто да додате?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Па, ја немам, ништа немам.

То је све што имам да изјавим.

Питања више нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам што сте дошли. Одштетни захтев?

Сведок МАРКО ТОМИЋ: Ма, не треба ми ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

То је све што имам да изјавим. Одштетни захтев не истиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам што сте дошли још једном. Слободно можете да идете. До виђења. Ставили сте неке примедбе, хоћете сад да ставите неке примедбе на исказе сведока?

Адв. ИЛИЈА ГОСТОВИЋ: Не знам заиста како је колега Перковић радио, али ево ја бих данас ставио примедбе заиста, имајући у виду редоследом како саслушавамо сведоке, дакле, примедбу на исказ господина Фрање Јоха, јер овај исказ који је дао овде под заклетвом у супротности је са претходним исказом, који је такође дао под заклетвом у Жупанијском суду у Осијеку и навео је да је Мато Филиповић такође био са њим у ћелији, што је човек овде негирао, да га је видео тек на размени. Мато Филиповић је то и објаснио. Такође, и на исказ Марка Томића, а који је у потпуности супротан са исказом Мата Филиповића и такође, оба исказа су му контрадикторна, такође дата под заклетвом. У једном исказу наводи да су га приводила четири непозната човека, после да су га неки припадници ЈНА где је видео Бертића, после каже да није Бертић, да су га нека двојица у кухињи приводила, па да га је Бертић изводио, тако да искази су потпуно супротни. У том делу стављам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то су Ваше примедбе, то ће суд ценити током поступка нормално кад будемо дошли до тога да ценимо исказе сведока.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да ће главни претрес бити настављен 09.12.2010. године, у 09:30 часова.

Сутра значи да немамо. Ево сведоци који су требали да приступе за сутра нису приступили. Приступиће сведоци за 09. – Мишо Балатинац, Јова Наранца и Горан Антић.

Завршено у 11:30 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА